Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

12. Aarg. Nr. 5. *Den 1. Decbr. 1862.* Priis: 6 Sk. pr. Exp.

Tale af Ældste George A. Smith,

afholdt i Tabernaklet i Store Saltsøstad den 11te Mai 1862.

(Fra „Deseret News.")

I den himmelske Huusholdning er der en Mængde Gaver. Disse Gaver ere forskjellige, efter hvad Apostelen Paulus siger i sit første Brev til Corinthierne 12te Capitel: „Thi En gives Viisdomstale formedelst Aanden, en Anden Kundskabstale ved den samme Aand, en Anden Tro ved den samme Aand, en Anden Gaver til at helbrede ved den samme Aand, en Anden Kraft til Undergjerninger, en Anden prophetisk Gave, en Anden at bedømme Aander, en Anden adskillige Tungemaal, en Anden at udlægge Tungemaal; men alt dette virker krafteligen den ene og samme Aand, som uddeler til Enhver i Besynderlighed, eftersom han vil."

Disse Gaver ere uomtvistelig tilstede blandt dette Folk. Vi besjæles i det Hele taget af en stor Iver, men undertiden staaer den ikke i Samklang med vor Kundskab. T. Ex. i det tredie Nr. af „Evening and Morning Star," som blev udgivet i Independence, Jackson County, Missouri, af W. W. Phelps, fremsattes den temmelig dristige Lære, at ni, ti Aar vilde i det høiste behøves til at fuldende Advarselsværket blandt alle ugudelige Nationer og de Helliges Indsamling før Messiæ Komme. Saa ivrige vare nogle af de Ældste dengang, og saa visse paa, at Herren vilde forkorte sin Gjerning paa Jorden, at vi ventede længe før denne Dag at see Millenniet i al dets Herlighed; men endskjøndt disse overspændte Forventninger ikke ere blevne til Virkelighed i deres Heelhed, har Værket dog gjort saa store Fremskridt, som det muligviis kunde gjøre uden at skade sig selv. For at dette kan rettelig fattes, maa man erindre af hvilke Elementer denne Kirke er opbygget.

Dens Principer ere blevne forkyndte blandt alle Slægter, Stammer, Tungemaal og Folk, hvor de Ældste have havt Leilighed til at optræde, og de, som Tid efter anden have annammet vor Lære,

have samlet sig sammen paa eet Sted og bragt med sig allehaande Fordomme, Meninger og Forestillinger; men dersom en altfor stor Masse af saadanne Elementer var kommen sammen i en Fart, vilde det have været umuligt — endskjøndt nogle Mennesker mene, at Intet er umuligt for den Almægtige — at holde en saadan Mængde ueensartede Elementer sammen.

Medens de Ældste færdedes om blandt Nationerne og prædikede Omvendelsens Daab til Syndernes Forladelse, vilde Mange t. Ex. sige: Hvor fortrinlig disse Mænd prædike! Hvilke dygtige Folk! Disse Mænd bleve beundrede saaledes paa Grund af det Kjendskab de havde erhvervet sig i Skriften, og Verden ansaae derfor mange af dem som særdeles talentfulde og lærde, og enkelte Ældster kjendes endnu under Tilnavnet „den vandrende Bibel!" Alle disse Mænd ere hver paa sin Maade virkelig begavede med en vis Grad af Talent og Viisdom; men en forholdsviis uvidende Mand kan, hvis han er ydmyg, gaae frem og prædike Evangeliet og med den Hellig-Aands Kraft lære Menneskene Livets og Saliggjørelsens Principer. En ulærd Mand, som er kaldet til at reise fra Nation til Nation og forkynde den Sandhed, Gud i sin Naade har aabenbaret, gaaer i Almindelighed frem i Ydmyghed og Tro, og ved sin Udholdenhed og Flid samler han til Kirken Individer med alleslags Traditioner, Vaner, Vedtægter og Begreber. Dernæst bestræber han sig for at lære dem at aflægge alle deres Ufuldkommenheder saa hurtig som mulig og bibringer dem sande Principer istedet; han maa lære dem at boe tilsammen i een By, een Provinds, een Stat, og Alle virke i Fællesskab som i en vel organiseret Commune.

Jeg maa sige, vi burde skamme os over vor Uvidenhed; og dog fortæller Br. Musser, at vi staae langt over de vestlige Stater. Ja i Sandhed, hvis vi ikke skamme os, burde vi idetmindste gjøre det, thi vi have havt visere Lærere, og ikke det alene, men ogsaa en fortrinligere Erfaringsskole end de.

Mr. Trumbull, Medlem af Congressen for Staten Illinois, gjorde en Bemærkning engang under „Utah-Expeditionen," der lød omtrent saaledes: „Jeg har været i Nauvoo; jeg var der, medens Mormonerne vare der, og hvis Indbyggerne i de Forenede Stater vare saa driftige og flittige og besjælede af en saadan Foretagelsesaand som Mormonerne dengang, vilde de staae paa et langt høiere Standpunkt end nu." Lyman Trumbull kan ansees som en god Authoritet i dette Punkt, thi han var Statssecretair i Illinois, da vi vare bosiddende i Nauvoo, og var just ingen god Ven af os.

Men om vi end ikke have gjort saa store Fremskridt, som vi kunde, have vi dog forkyndt Evangeliet i en stor Kreds blandt Nationerne. Formedelst vor Præsidents Viisdom ere de Fattige blevne udsamlede fra fjerne Lande og bragte hertil, hvor de kunne blive rige. Gjennemreis hele dette Territorium idag og see om Du kan finde en Mand eller Qvinde, der ikke har Brod til Aften. Du kan ei finde en Saadan, ligesaa lidt En, der er blottet for de nødvendige Klæder. Saadan Mangel findes ikke her. Man kan søge Verden rundt efter et Folk, der er liig dette, og Resultatet vil vise, at et saa velstaaende og sorgløs Folk findes ikke, og dog er dette Folk dem, som vare saa fattige, dem, som Gang efter Gang ere blevne røvede og plyndrede, og som i en saadan forarmet Tilstand dreves ud i det ødeste Land i Verden, og her have de erhvervet sig den Overflod, de nu nyde.

En Plan er lagt, som kan komme Alle til langt større Nytte, end naar det overlodes til Enhver at gaae efter sit eget

Hoved. Om en fattig Mand kommer til en af vore Biskopper og siger: „Jeg er hungrig, jeg trænger til lidt Brød," vil Biskoppen liig en Fader svare ham: „Godt, hvad kan Du bestille? Vi maae see at skaffe Dig noget Arbeide, vi maae vise Dig, hvordan Du skal forholde Dig i din Modgang, saa Du kan forhverve Dig dit Ophold." Dersom Biskoppen skulde gjøre som man i Almindelighed gjør i Verden og give ham en Dollar, vilde han fortære den i kort Tid, og derefter være lige nær. Paa denne Maade vilde han vedblive at være fattig hele sit Liv. Skaffer han ham derimod Arbeide, har han aabnet ham Veien til fremtidig Lykke; den Fattige kan blive velstaaende ved sine egne Bestræbelser. Heri aabenbares den himmelske Viisdom, som burde boe i hver Mands Bryst i Zion, og det vidner ligeledes om den Mands Viisdom, hvem Herren har sat til vor Veiledning, for at vi kunne blive et uafhængigt Folk.

Dersom vi reise ned til Staterne, ville vi finde Krigen i fuld Gang, og jeg antager, at det engelske Sprog mangler Ord til at beskrive al den Daarskab, Ondskab og Fordærvelse, som har frembragt den. Tungen formaaer ikke at tolke det, Sproget er for fattigt. Venner og Brødre slagte hverandre! Det synes i Sandhed som om Himmelens Hevn er udøst over dem, og hver Gang en af Parterne bliver slagen, ophidses den til forøget Raseri og Hevntorst — Torsten efter Blod er i stadig Stigen.

Propheten sagde, at Herren stod i Begreb med at rense Jorden med Ødelæggelsens Svøbe, og paa den Dag skulde de Ugudelige ihjelslaae de Ugudelige. Jeg kan ikke sige, hvor hurtig Begivenhederne ville udvikle sig, men det er forbausende at see, hvormeget dette Værk har udviklet sig siden dets Begyndelse i 1830. Naar I see Kornet voxe for hurtig, vil man finde, at Straaet er svagt, og det knækkes af den mindste Vind. Det samme Særsyn viser sig blandt Nationer, der voxe for hurtig op — de ville snart falde sammen. Det var saa med det Muhammedanske Rige; det hævede sig i Løbet af en fiirsindstyve Aar fra en enkelt Mand til et mægtigt Rige, som omfattede omtrent Tredieparten af den dengang bekjendte Verden. Men saaledes er det ikke med os. Dette Folk voxer gradviis. Vi kunne finde Mænd, som have døbt sine Hundreder, men meget Faa have døbt sine Tusinder, og jeg antager, at Tallet paa alle dem, som ere døbte i denne Kirke siden dens Oprettelse, vil være omtrent een Million, men kun faa af disse have været standhaftige indtil denne Dag; de Øvrige have opbygget Stæder for Hedningerne og befolket Byer som St. Louis, San Francisco og kort sagt næsten alle Byerne i Californien og de vestlige Stater. Minoriteten arbeider fremdeles for Zions Opbyggelse, for Evangeliets Udspredelse og for at frelse Enhver, der vil give Agt paa Christi Lærdom og den Hellig-Aands Vidnesbyrd, medens de, der ikke kunne taale „Skjebnens Omskiftelser," forlade Kirken efterhaanden for atter at styrte sig i Verdens Tummel og Daarlighed.

Andre falde fra og komme atter tilbage til Kirken og gaae under Navn af gode Brødre. Dette minder mig om en Anecdot. En velhavende Bonde sendte sin Tjener, Negeren Jack, med en Pattegriis til Sognepræsten som Julegave. Medens Jack var paa Veien, blev han trukken ind i et Værtshuus af en af sine Kammerater for at drikke et Kruus Øl med ham; men medens de drak deres Øl, toge nogle andre Kammerater i deres Overgivenhed Grisen ud af Kurven og lagde en Hundehvalp istedet. Jack fortsatte derpaa sin Vandring og overrakte

Kurven til Hs. Høiærværdighed med de Ord: „Massa har sendt mig til Dem med en prægtig Griis som Julegave." Præsten, der var særdeles tilfreds med Udsigten til et godt Middagsmaaltid, saae ned i Kurven og udbrød: „Griis, din sorte Slyngel? Det er jo en Hvalp! Siig din Herre, at han ikke oftere fornærmer mig med at sende mig Hvalpe." Paa Hjemveien besøgte Jack det samme Værtshuus for at faae sig nok et Glas Øl, hvor hans Kammerater forsigtig atter byttede Hvalpen og Grisen. Da Negeren kom hjem, sagde hans Herre: „Naa, hvad synes Pastoren om Presenten, jeg sendte ham?" „Han sagde, at Grisen var en Hvalp, og at De fornærmede ham med en slig Present." „Bring mig Kurven." Han aabnede den og raabte: „Det er jo en Griis, din sorte Hund!" Jack, som blev yderst forbauset over denne sælsomme Opdagelse og var ude af Stand til at løse Gaaden, udbrød: „Massa, jeg troer den kan være baade Griis og Hvalp efter Behag." Dette Svar passer fortræffelig paa saadanne Mænds Charakteer, der handle paa førnævnte Maade: de kunne være baade Grise og Hvalpe, Hellige og Apostater efter Behag, og jeg tør sige, at naar deslige Individer ville forlade os og blive borte herfra, have vi al Grund til at være tilfredse med hvad vi selv kunne udrette, uden deres Hjælp, som ønske at række Djævelen Haanden. De, som blive her og gjøre sin Pligt og stræbe at handle efter de givne Raad, ville voxe i alt Godt, medens de Andre — Grisene og Hvalpene — ville gaae til Helvede.

Vi forstaae ikke altid at skattere vore Velsignelser af Mangel paa Kundskab. Joseph pleiede ofte at staae op og velsigne Forsamlingen i Herrens Navn; Præsident Young gjør undertiden det samme i begeistrede Udtryk, men forstaae Alle disse Velsignelser? Det hjælper ikke, hvormeget Rigdom man vil øse i en Mands Lommer, naar han ikke er i Besiddelse af Guds Aand, er han alligevel ulykkelig. Det samme er Tilfælde med Qvinden, om hun end har Skjødet fuldt af jordisk Formue, og saaledes er det med os Alle. Dersom vi ikke have den Hellig-Aand i vort Hjerte, ere vi ulykkelige, og hvis vi ikke besjæles af den Aand, der bringer Fred og Lyksalighed og gjør vort Hjem til en Himmel, vilde vi altid være utilfredse. Betragt de Mænd, som ere paa Mission blandt Nationerne; hvis de blive utilfredse, vil Guds Aand forlade dem; men hvis de bevare deres Tilfredshed, have de ingen Frygt for Døden, men glæde sig i Herren; da vil Aabenbaringens Lys og Himmelens Fred og Salighed boe hos dem bestandig. Dette gjelder os Alle; dette er Herrens Velsignelser til hans trofaste Folk. Om en Mand eier al Jordens Rigdom og al den Ære og Magt, Verden kan give, vil hans Sjæl dog være utilfreds og ulykkelig, medmindre han er i Besiddelse af Christi Aand.

Jeg erindrer at have læst i Scarts Historie om Indien, at en engelsk Gesandt blev sendt paa Mission til Delhi omtrent ti Aar før Keiserens Død, og da han blev fremført for Hs. Majestæt, overraskedes han ved at see en lille gammel Mand med langt Sølverhaar, klædt i simpel hvid Musselin, staae i Midten af en Gruppe indiske Adelsmænd, hvis rige Dragter, der glimrede af straalende Juveler, dannede en slaaende Contrast til deres Herskers fordringsløse Ydre. Aureng-Zeb udmærkede sig ved Simpelhed i hele sin Optræden, hvilket han altid strengt overholdt, uagtet han var omringet af det pragtfuldeste Hof i Verden. Han døde i den høie Alder af 89 Aar, efter at have regjeret i et Tidsrum af 50 Aar. Al den Luxus og Rigdom, som omgav ham, voldte ham kun Sorg, og de Forbrydelser,

hvormed han lagde de øvrige Prætendenter til hans Throne i Graven, gjorde ham til den Ulykkeligste af Alle.

Brødre, stræb at være tilfredse med hvad I have, og naar I ønske at reise til Californien for at hente Luxussager, som ikke kunne erholdes her, husk da hvad Br. Musser sagde: „Afstaa fra alt Saadant." Jeg vilde paa ingen Maade gjøre det, thi jeg elsker Zion over Alting.

Tingen er den, at Livets Hygge og Lykke bestaaer i Maaden, hvorpaa de jordiske Goder benyttes. Man kan skaffe sig de kosteligste Ting i Verden og de lækkreste Retter, og dog vil man inden ret længe væmmes derved. De, som leve paa denne Maade, svækkes Dag for Dag og blive tilsidst aldeles ubrugelige. For min Deel siger jeg: Giv mig simpel, men god, nærende Kost, og jeg vil da have den bedste Udsigt til god Helbred og et langt Liv.

Der var en Dommer fra de Forenede Stater, som døde her, og kort før han udaandede sagde han: „Jeg har misbrugt Alt, hvad der er Godt, og veed ikke Noget, som er Godt." Saadan er Verdens Tilstand; men med passende Motion og Forsigtighed, samt med almindelig sund Føde, som vi selv kunne avle, kunne vi udvikle baade vor Aand og vort Legeme og lægge Grundvolden til et Folk, som engang skal beherske Verden. Dette er ikke noget Hjernespind, thi vi lægge virkelig Grundvolden til Menneskeslægtens Forløsning; vi stræbe at tilveiebrinde Broderskab mellem Alle og at fremme Enhvers Fred og Lykke. Herren selv er den, som har lagt Grundstenen; men om Nogen ønsker at reise herfra, lad ham det; men Et vil jeg minde ham om: han vil være ulykkelig allesteds.

Maa Herren velsigne os og hjælpe os til at være tilfredse bestandig, saa vi kunne arve celestial Herlighed. Amen.

Lærdomme i Jesu Christi de Sidste-Dages Helliges Kirke.

Fortegnelse over de vigtigste Begivenheder, omtalte i Mormons Bog.

(Sluttet fra Pag. 40.)

Aaret 210 e. Ch.

Der fandtes mange Menigheder, som bekjendte Christus, men dog fornegtede Størstedelen af hans Evangelium. (500, 8.)

230.

Folket sank dybere i Vantro og Ugudelighed Aar for Aar. (500, 8.)

231.

I dette Aar fandt en stor Adskillelse Sted blandt Folket. (500, 8.)

244.

Den ugudelige Deel af Folket voxte hurtigere i Tal og Styrke end den retfærdige. (501, 9.)

260.

Folket begyndte atter at oprette Gadiantons hemmelige Eder og Forbund. (501, 9.)

300.

Baade Nephiterne og Lamaniterne

henfaldt til stor Ugudelighed, og Gadiantons Røvere udbredte sig over det ganske Land. (501, 9.)

305.

Folkets Ugudelighed vedblev. Amos døde og hans Broder Ammaron fortsatte Optegnelserne; men i Aaret

320

skjulte han dem tilligemed alle de hellige Skrifter, som vare nedarvede fra Slægt til Slægt, for at de kunde fremkomme igjen til det Overblevne af Jacobs Huus, overeensstemmende med Prophetierne. (501, 10. 11.)

Da Mormon var 10 Aar gammel, kom Ammaron til ham og sagde, at naar han blev 24 Aar gammel, skulde han gaae til Høien Shim og udtage Nephis Tavler, som Ammaron havde forvaret der, og fortsætte sit Folks Historie. (502, 1.)

321.

I dette Aar udbrød der Krig mellem Nephiterne og Lamaniterne, i hvilken førstnævnte seirede. (502, 2.)

325.

Fred oprettedes og overholdtes i fire Aar. Herren forbød Mormon at prædike paa Grund af Folkets Ugudelighed. Af Frygt for Gladiantonrøverne skjulte Indbyggerne sine Skatte i Jorden, men kunde senere ikke finde dem igjen. (503, 2.)

326.

Mormon blev beskikket som Anfører for Nephiternes Hære. (503, 3.)

330.

Et stort Slag blev leveret i Josva Land, i hvilket Nephiterne seirede. (504, 3.)

344.

Tusinder af Nephiterne bleve nedhugne i aabent Oprør mod Gud. (504, 4.)

345.

Mormon erholdt Pladerne og fortsatte Beretningen om sit Folks store Ugudelighed og Vederstyggeligheder. (505, 5.)

346.

Nephiterne fordreves nordpaa til Sjems Land, men sloge her Lamaniternes mægtige Hær. (505, 6.)

349.

Nephiterne gjenerholdt hele sit Land og en tiaarig Fred paafulgte. (506, 6. 7.)

360.

Lamaniternes Konge sendte et Brev til Mormon, hvori han meddeelte, at hans Folk atter rustede sig til Kamp. (506, 7.)

361.

Et Slag blev leveret ved Ødelæggelsens Stad, hvor Nephiterne atter vandt. (506, 8.)

363.

Lamaniterne vandt en afgjort Seir over Nephiterne og indtoge Ødelæggelsens Stad. (508, 1.)

364.

Nephiterne tilbageerobrede Staden, men bleve to Aar efter atter fordrevne af Lamaniterne, hvilke tillige indtoge Staden Teancum, og offrede en Mængde Qvinder og Børn for deres Afguder. (508, 2. 3.)

367.

Nephiterne toge Hevn over deres Hustruer og Børn og dreve Lamaniterne ud af Landet. Otte Aars Fred paafulgte. (509, 3.)

375.

Krigen udbrød paany. Nephiterne bleve allevegne slagne; derfor optog Mormon alle de Optegnelser, som Ammaron havde skjult i Høien Shim.

379.

Mormon overtog atter Anførselen over de nephitiske Hære. (509, 4.)

380.

Mormon skrev en kort Beretning om det, han havde oplevet. (510, 5.)

384.

Nephiterne leirede sig om Høien Cu-

morah, og i samme Høi nedgravede Mormon alle de Plader, som vare ham anbetroede, undtagen nogle faa, som han overleverede til sin Søn Moroni. (512, 1. 2.)

Slaget ved Cumorah fandt Sted og 230,000 Nephiter faldt.

400.

Alle Nephiterne vare, som et særskilt Folk, aldeles udryddede, med Undtagelse af Moroni. (514, 1.)

420.

Moroni fuldendte og forseglede Optegnelserne ifølge Guds Befaling. (566, 1.)

Fortegnelse over Bibelens Bøger i den Orden, hvori de ere skrevne.

(Denne Chronologi er uddragen efter de paalideligste Kilder og er den meest anerkjendte.)

Aar f. Ch.	
1491	1ste Mose Bog.
	Jobs Bog.
1491	2den Mose Bog.
1490.	3die Mose Bog.
1451.	4de Mose Bog.
1451.	5te Mose Bog.
1427.	Josva Bog.
1406.	Dommernes Bog.
1312.	Ruths Bog.
1055.	1ste Samuels Bog.
1018.	2den Samuels Bog.
1015.	1ste Krønikernes Bog.
	Davids Psalmer.
1013.	Salomo Høisang.
1004.	1ste Kongernes Bog fra 1ste til 11te Capitel.
1004.	2den Krønikernes Bog fra 1ste til 9de Capitel.
1000.	Salomo Ordsprog.
975.	Salomo Prædiker.
897.	1ste Kongernes Bog fra 12te Cap. til Enden.
862.	Jonas.
800.	Joel.
787.	Amos.
750.	Micha.
740.	Hoseas.
713.	Nahum.
698.	Esaias.
630.	Zephanias.
626.	Habakuk.
623.	2den Krønikernes Bog fra 10de Cap. til Enden.
590.	2den Kongernes Bog.
588.	Jeremias.
588.	Begrædelsers Bog.
587.	Obadias.
574.	Ezechiel.
534.	Daniel.
520.	Haggai.
520.	Sacharias.
509.	Esthers.
457.	Esras.
434.	Nehemias.
397.	Malachias.

Aar e. Ch.	Bog.	Hvor skrevet.
38.	Matthæus.	Judæa.
52.	Galaterne.	Corinth eller Macedonien.
52.	1ste Thessalonikerne.	Corinth.
52.	2det Thessalonikerne.	Corinth.
56.	1ste Corinthierne.	Ephesus.
57.	2det Corinthierne.	Macedonien.
58.	Romerne.	Corinth.

Aar e. Ch.	Bog.	Hvor skrevet.
61.	Epheserne.	Rom.
61.	Jacob.	Jerusalem.
62.	Philipenserne.	Rom.
62.	Colossenserne.	Rom.
62.	Philemon.	Rom.
63.	Lucas Evgl.	Grækenland.
63.	Hebræerne.	Rom.
64.	Apostlernes Gjern.	Grækenland.
64.	1ste Timotheus.	Macedonien.
64.	1ste Peter.	Rom.
64.	Titus.	Macedonien eller Grækenland.
65.	Marcus Evgl.	Rom.
65.	2den Timotheus.	Rom.
65.	2den Peter.	Rom.
69.	1ste Johannes.	Judæa.
69.	2den Johannes.	Ephesus.
69.	3die Johannes.	Ephesus.
70.	Judas.	Ubekjendt.
96.	Aabenbaringen.	Patmos.
97.	Johannes Evgl.	Lilleasien.

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste Decbr.

Nyheder hjemmefra.

Gjennem „Deseret News" og „Millennial Star" have vi erholdt meget interessante og oplivende Efterretninger fra Zion, og vi tillade os at anbefale Ældsterne G. A. Smiths og William Claytons Breve i dette Nr. til vore Læseres særdeles Opmærksomhed.

Blandt andre Nyheder ville vi nævne, at næsten alle vore Emigranter lykkelig vare indkomne den 30te Septbr., endskjøndt den høie Vandstand i flere af Bjergstrømmene forsinkede Kirkens Vogne endeel i Foraaret. Men den Mængde Snee og Regn, som dengang bragte Strømmene til at stige over sine Bredder, har tillige frembragt en ualmindelig Mængde Græs paa Sletterne, saa at hvad man først ansaae som et Uheld, viste sig at være en stor Velsignelse for de hjemvandrende Hellige, og Ældste Joseph W. Young, som i mange Aar har været kaldet til at føre Emigrantcompagnier over Sletterne, har erklæret, at ingensinde har noget Aar været gunstigere for Emigranterne end indeværende.

Men den største Velsignelse, for hvilken vi føle til at forene vore Hjerter i Tak til vor himmelske Fader med de Hellige hjemme, er, at medens Tvedragt, Forvirring

og Krig omringer Deseret i dens Søsterstater, er vort dyrebare Hjem dog langt fjernet fra disse gruopvækkende Scener, og Fred og Lykke hersker allevegne indenfor dets Grændser. Rigtignok have Indianerne baade Nord og Øst for Territoriet viist sig fjendtlige i den senere Tid, og uagtet vi beklage, at enkelte af vore Medmennesker ere faldne som Offre for de røde Mænds Grusomhed og Vildhed, kunne vi dog ikke andet end glæde os ved, at saavidt vi vide, er ikke en eneste af de Hellige bleven antastet af dem i dette Aar. Mange af de Ulemper og Ulykker, som flere fremmede Emigranter have lidt blandt Indianerne, gjennem hvis Enemærker deres Vei harført, have de enten sin egen eller sine Forgjængeres Uforsigtighed og Uret at takke for. Vilde de blot lyde de Raad, som gives af Folk, der ere fortrolige med disse Skovens vilde Børns Sæder og Skikke, og behandle dem som menneskelige Væsener, der have visse Rettigheder, som bør respecteres, vilde mange Lidelser afværges og mange Liv spares.

Høsten har i mange Dele af Territoriet aldrig været bedre end i Aar, og det uagtet man i Foraaret sendte et større Antal Trækdyr og Vogne til Staterne for at hente de hjemvandrende Fattige, end nogensinde tilforn, hvorfor ogsaa Mange nærede Frygt for, at deres Høst skulde formindskes af Mangel paa den fornødne Arbeidskraft. Udbyttet af Bomuldshøsten har holdt Skridt med de forhaandenværende Maskiners Forbrug, om ikke oversteget det, saa at der er stor Trang til Udvidelse eller Indførsel af nye Maskiner i de næste to Aar. Honningbien er ogsaa bleven indført i de sydlige Egne, hvor den trives ligesaa godt som i Staterne, og en betydelig Deel Honning er allerede vundet. Yamsen (søde Kartofler), Sydens Yndlingsret, er ligeledes bleven dyrket med Held sammesteds, tilligemed Indigo, Oliven og Figener, hvilke sidste trives overordentlig godt, medens en Overflod af Viindruer og Færskener er blevet avlet, og som et Exempel kan anføres, at en Broder Hamlin har alene i sin Have avlet henved 2,000 Skjæpper af sidstnævnte Frugt. Dette er i Sandhed særdeles opmuntrende, og vi have den bedste Grund til at troe, at alt Fornødent til de Helliges Velfærd og Lykke kan med Herrens Velsignelse i Forening med deres egen Flid tilveiebringes indenfor Territoriets Grændser, hvilket før de Helliges Nedsættelse sammesteds ansaaes som den ufrugtbareste, goldeste og meest uindbydende Egn i hele Continentet.

Den aarlige Udstilling af Deserets Agerdyrkningsselskab og Industriforening, som skulde afholdes i de første Dage af October, forventedes at afgive uomstødelige Beviser paa en storartet Forbedring saavel i Naturens som Kunstens Frembringelser i Territoriet siden sidste Udstilling.

Theatret er bleven aldeles ombannet indvendig og er fortiden en af de smukkeste Bygninger i Territoriet. Arbeidet paa Templet skrider ogsaa rask fremad. Nogle vigtige Forberedelser ere gjorte med Hensyn til Pacific-Jernbanen, trods den hæmmende Krig og den udpiinte Tilstand, hvori Landet befinder sig, og Dr. O. R. Wozencraft, en af de fem Commissairer, som ere beskikkede af Indenrigsministeren til i Forening med de Delegered fra de respective Stater at bestemme Routen, har opholdt sig i Saltsøstaden nogle Dage, hvor han gjorde Præsident Young sin Opvartning og anmodede ham og hele Folket at interessere sig for Sagen. Vi ønske den al mulig Fremgang.

De Helliges Tro og Lære,

fremstillet i Spørgsmaal og Svar.

(Fra „Deseret News.")

Følgende Spørgsmaal ere ofte blevne opkastede, og vi ville her besvare dem engang for alle.

„Hvad er Grunden til Eders Fordrivelse fra Sted til Sted?"

Fordi vi have Guds Søns Præstedømme, og hele Verden er fjendtligsindet mod samme.

„Hvorfor bleve I fordrevne fra Jackson County, Missouri?"

Fordi vi prædikede og bestræbte os for at efterleve Saliggjørelsens Evangelium.

„Vare Eders Tilhængere ikke Abolitionister." *)

Nei.

„Søgte I ikke at bibringe Folk den Anskuelse, at Slaveriet ikke var ret?"

Vi sagde det samme som nu, at Slaverne i mange Tilfælde misbruges, og at vedkommende Herrer ville blive straffede for at have mishandlet sine Slaver.

„Troede og prædikede I ikke den Lære, at de Hellige skulde besidde Jorden?"

Jo, og vi troe og prædike fremdeles, at det vil skee, som det er aabenbaret i Bibelen.

„Troede og prædikede I, at Gud havde oprettet det Rige paa Jorden, som Daniel saae?"

Ja, og vi troe det fremdeles.

„Troe og prædike I, at I ere i Besiddelse af nævnte Rige?"

Ja.

„Troe I, at Alle skulle fordømmes, undtagen de Sidste-Dages Hellige?"

Ja, og endvidere at mange af de Hellige ville blive fordømte, medmindre de omvende sig fra sine Synder og beflitte sig paa Retfærdighed.

„Hvad forstaae I ved Fordømmelse?"

At udelukkes fra Faderens og Sønnens Nærværelse.

„Men skulle Alle, undtagen de Hellige, kastes i den Sø, der brænder med Ild og Svovl, hvor Ormen ikke døer og Ilden ikke udslukkes, for at boe der evindelig?"

Nei, thi Enhver vil faae en vis Grad af Herlighed, undtagen Fortabelsens Børn. Vi troe derimod, at Læren om Synderes evige Piinsel i Helvedes Ild er en Opdigtelse af Præsterne, for at de bedre kunne beherske og forfærde de Vankundige.

„Hvor droge I hen, da I bleve udjagne fra Missouri?"

Vi nedsatte os i Hancock County, Illinois, samt i Lee County, Iowa.

„Bleve I ikke fordrevne fra Illinois, fordi I troede og practiserede det saakaldte „aandelige Ægteskab" eller Fleerkoneri?"

Nei.

„Prædikede ikke Joseph Smith en saadan Lære?"

Joseph Smith modtog en Aabenbaring fra Gud den 12te Juli 1843, som indeholdt den Lære, der fordum var aabenbaret for de Gamle. Denne Aabenbaring blev offentliggjort i et Extranummer af „Deseret News" den 14de September 1852, hvilket var første Gang denne Lære blev bragt til offentlig Kundskab.

---

*) Mænd, som virke for Slaveriets Ophævelse.

„Var det ikke almindelig bekjendt i Nauvoo og Omegn, at Joseph Smith havde faaet en slig Aabenbaring, for den blev offentliggjort?"

Nei, det var ikke.

„Hvorfor bleve I fordrevne fra Illinois?"

Af samme Grund som fra de andre Steder, nemlig fordi vi prædikede og stræbte at efterleve Saliggjørelsens Evangelium.

„Hvorfor hader og forfølger man Eder nu, hvis I have Guds Søns Evangelium?"

Fordi Verden ikke har Evangeliet og ikke vil annamme det som det er aabenbaret i det Gamle og Nye Testamente paa de Vilkaar, Herren har tilbudt alle Mennesker til deres Frelse, og fordi de ikke ønske at lade ham regjere, hvis Ret det er.

„Er der ingen politisk Grund, hvorfor I ere blevne fordrevne fra Sted til Sted?"

Maaskee, thi sandsynligviis frygtede Verden ligesaa meget for vor politiske som for vor religieuse Eenhed, da det er almindelig bekjendt, at Enighed gjør stærk. Vi kjende ingen anden politisk Grund.

Correspondance.

Amerika.

Store Saltsøstad, den 30te Septbr. 1862.

Kjære Br. Jesse N. Smith!

Jeg har imorges modtaget af Br. Van Cott et særdeles vellykket Portrait af Dem og i samme Pakke eet til Deres Fætter Elias, hvilket blev modtaget med største Tilfredshed. Jeg forventer Deres Moder herop til Conferencen den 6te næste Maaned, da jeg har arrangeret med Postvæsenet at faae hende, Zilpha og Mary Amelia befordret hertil Staden.

Jeg forlod denne By den 21de August paa Reisen til de sydlige Settlementer; jeg opholdt mig i Provo fire Dage, ankom til Deres Hjemsted Parowan den 29de og opholdt mig der til den 8de September, paa hvilken Dag Præsident B. Young med Følge ankom. Det var en særdeles behagelig Tour, og jeg glædede mig ved at aflægge et Besøg hos Deres Broder Silas og alle Deres Moders Børnebørn. Der var nylig kommen Breve fra Dem, hvilke bleve læste med megen Glæde.

Red Creek var steget betydelig og gik endog over Broen; den skaarne Hvede leed endeel, da Vandet stod omtrent to Fod over Marken, hvilket rimeligviis vil medføre den Ulempe at dele Regene i to, før de kunne tærskes.

Sæden i Parowan-Egnen stod bedre end nogensinde tidligere, og Biskop Warren anslog Udbyttet til over 6,000 Tønder Korn, foruden en betydelig Mængde Kartofler. Man er nu ifærd med at bringe 600 Tønder Havre derfra til Rubydal Stationen, hvor hele Landet indsender endeel af sit Korn, hvilket kjøbes af Postvæsenet, ifølge indgaaet Contrakt med Præsident Young; dette giver Brødrene Midler i Hænde, saa de kunne betale

deres Andeel af Krigsskatten til de Forenede Stater.

Jeg har nu underkastet min Mølle i Parowan en betydelig Reparation og haaber at kunne opfylde alle billige Fordringer for Eftertiden. Præsident Young var særdeles tilfreds med sit Besøg i Parowan og erklærede offentlig, at han ingensinde har forladt nævnte By uden med de bedste Følelser. Hans Opmuntring til Bomuldsdyrkerne var af den behageligste Natur; han var tilfreds med hele sin Tour. Den Mængde Bomuld, som var avlet i Aar, meente han var tilstrækkelig til at holde Maskinerne i fuld Gang. Den heldige Indførelse af Honningbien i Washington County saavel som Yamsen og Indigoplanten bidrage hver sit til at forøge vor Velstand, og naar dertil kommer, at kun en mindre Deel af Jorden blev dyrket, kan man være fuldkommen beroliget for Fremtiden.

Præsidentens hele Reise medtog 25 Dage og udgjorde i det Hele 750 engl. Mile, vor Afstikker til Sanpete Dalen deri indbefattet. I nævnte Dal ere mange Skandinaver bosiddende, og saavidt vi kunde dømme voxer deres Velstand Dag for Dag; de ere meget flittige og sparsommelige. Jeg saae blandt Andre Br. S. Christophersens Familie i Manti; de havde dyrket Hvede paa et Areal af 43 Tønder Land i Aar.

Deres Fætter Elias, Jacob Hamlin og jeg have idag taget Br. Hemingways Planteskole i Øiesyn — den prægtigste vi nogensinde have seet; Dyrkningen af alleslags Frugttræer tiltrækker sig hele dette Folks Opmærksomhed. Vi have faaet en ny Gouverneur her ved Navn Stephen Harding, som ikke har Andet at bestille end at anstille Betragtninger over, hvilken stor Ting det er at være Gouverneur!

Omtrent 50 Brødre lære fortiden at telegraphere. Traade og Batterier ere i det Øiemed opstillede i Præsident Youngs Skolehuus. Underviisningen ledes af Mr. Clowes. Vort store Theater er snart færdig og endeel af Brødrene berede sig til at optræde paa Scenen i Juledagene. Den dramatiske Kunst vil udvikle sig efter en stor Maalestok i Utah.

Broder Van Cott betragter to smukt indbundne Aargange af „Skandinaviens Stjerne" for Historieskriverens Contoir.

George A. Smith.

Amerika

(Fra „Millennial Star.")

Store Saltsøstad, den 29de Septbr. 1862.

Præsident Cannon.

Kjære Broder! Senator Hooper samt Eldsterne H. S. Eldredge og Joseph W. Young ankom hertil med Posten Søndag Aften den 14de dennes. Alle vare vel og overordentlig glade ved at gjensee deres kjære Bjerghjem. De toge Postbefordring hundrede (engl.) Mile herfra og ankom to Dage før deres Medreisende. Eldsterne Amasa M. Lyman og hans Søn Marion, Charles C. Rich og hans Søn Joseph, John Van Cott m. Fl. ankom hertil Tirsdag Aften den 16de. De nyde

Alle fortræffelig Helbred, og deres Udseende vidner om, at de ikke have lidt nogen Nød i den gamle Verden. De kan troe, de vare glade ved at komme hjem.

Mandagen den 27de September ankom Ældste Van Cotts skandinaviske Vogntog under Ældsterne Madsens og Liljenqvist's Ledelse. Dette Tog bestod af 80 Vogne og omtrent 600 Stkr. Hornqvæg. Hele Selskabet befandt sig vel og intet Uheld indtraf paa hele Reisen, uden at en Vognstang blev brækket ved Overgangen over Big Mountain. Sex Kreaturer styrtede paa Veien, og vist faa Compagnier have tilbagelagt Reisen over Sletterne med saa ringe et Tab og ubetydeligt Uheld. Hele Compagniet har indlagt sig det bedste Vidnesbyrd om god Orden og Eendrægtighed paa hele Landreisen.

Capt. C. Duncans Compagni ankom lykkelig den 24de dennes. Held og Sundhed har ogsaa ledsaget dette Compagni paa dets Reise.

Capt. J. Murdocks Compagni ventes i Aften og Capt. K. Hornes om en Par Dage.

Uagtet de fleste af Compagnierne forlode Missouri Floden temmelig silde i Aar, ville de dog alle naae hertil i god Tid før Vinterkulden indfinder sig. Det sidste Tog, Capt. Danes Fragtvogne, hvormed der følger 150 Personer, passerede Fort Laramie den 18de. Det maa nu befinde sig i Nærheden af Platflodens Udspring. Dette Compagni havde mistet nogle og tyve Stkr. Hornqvæg, da det naaede Laramie, og omtrent ligesaa mange vare snart ude af Stand til at trække mere. Den 22de sendtes 30 Par Oxer fra denne Stad ud for at møde Capt. Dames Train og hjælpe det ind. Han vil ligeledes erholde endeel Hjælp af de Vogne, som skulle til Pikes Peak med Korn for Postvæsenet, thi paa Tilbageveien ville disse optage Passagererne og maaskee noget af Godset, saa De kan see, at uagtet de sidste Tog først forlode Florence midt i August, kunne de dog være her i rette Tid og ville udentvivl være bragte i Huus i vort affondrede Bjerghjem inden 25de Octbr., hvilket vi ansee for mærkværdig heldigt. Brødrene Duncan og Murdocks Oxer have gjort Touren herfra til Missourifloden og tilbage i den korte Tid af fire Maaneder og nogle Dage, hvilket grændser til det Utrolige, hvis vi ikke havde factiske Beviser derfor. Utah Kreaturerne udholde Frem- og Tilbagetouren langt bedre end Missouri Kreaturerne Fremtouren alene.

Jaftes retournerede Præsident Young med sit Følge fra Bomuldsdistrictet; de vare Alle vel og meget tilfredse med Touren. De berette, at Brødrene i Bomulds-Egnen udfolde en større Grad af Energi og Flid end mange af vore ældre Settlementer. Vi have hørt, at Professor Orson Pratt anslaaer Bomuldsudbyttet i Aar til 3 Pund for hver Mand, Qvinde og Barn i Territoriet. Hvis denne Beregning er rigtig, er der Intet til Hinder for, at Utah inden to eller tre Aar vil have Forraad nok for alle sine Indbyggere. Der dyrkes tillige de deiligste Vandmeloner i nævnte Egn, af hvilke nogle endog veie sine 60 Pd., og Viinranken, af hvilken Skud toges fra Præsident Youngs Have og bleve plantede sidste Foraar, har allerede baaret Frugt. Der meldes tillige, at en stor Mængde af alleslags Frugttræer trives udmærket.

Det er overflødig at specificere alle de store Velsignelser, Herren skjenker dette Folk, som boer i disse Bjerge. Jeg troer, jeg kunde skrive en heel Uge i Træk om dette Emne og endda forbigaae Meget. Om nogensinde et Folk har havt Aarsag til at elske Gud og være ydmygt og tak-

nemmeligt med ham for alle disse uskatteerlige Goder, da er det de Hellige i disse Bjerge.

Maa Gud velsigne Dem og Deres Medarbeidere i dette Værk.

Deres hengivne Broder
William Clayton.

Joseph Smiths Levnetsløb.

April 1839. (Fortsat fra Side 62.)

„Jeg gik tilbage for at betragte Ødelæggelsen. O, hvilket Syn! Grueligt! Min Mand og min tiaarige Søn laae begge afsjælede paa Jorden, og min anden Søn kun syv Aar gammel, haardt saaret! Hele Marken var bedækket med Døde. Disse smaa Drenge havde skjult sig under Blæsebælgen i Smedien. En anden tiaarig Dreng, der ikke tilhørte mig, havde faaet tre Saar og levede kun fem Uger.

„Tænk Dem et Øieblik denne Scene! Det var ved Solnedgang; Intet uden Jammer og Forfærdelse allevegne; Hundene udstødte fortvivlede Hyl over deres Herrers Liig; Kreaturerne, der havde faaet Lugten paa uskyldigt Blod, brølede; en halv Snees hjælpeløse Enker og tredive til fyrretyve faderløse Børn skreg og hulkede over deres Forsøgeres Død, og hertil kommer endnu de Saaredes og Døendes Stønnen — Alt dette maatte vække Medynk i ethvert Hjerte, undtagen hos en missourianst Pøbel.

„Der var femten Døde og ti Saarede; To døde næste Dag. Der var ingen Mænd eller rettere ikke Mænd nok til at begrave de Døde, saa vi maatte kaste Ligene i en udtørret Brønd og tildække dem med Jord. Dagen efter indfandt Pøbelen sig paany og underrettede os om, at vi øieblikkelig skulde forlade Staten eller døe. Veiret var koldt, Pøbelen havde vore Kjøretøier og Klæder, og vore Mænd vare døde eller saarede. Jeg sagde, at de meget hellere maatte dræbe mig og mine Børn. De sendte os Bud gjentagne Gange, at hvis vi ikke skyndte os afsted, vilde de hugge Alle ned. Vi afholdt smaa Bønforsamlinger, men Pøbelen forbød os at fortsætte dermed, eller hver Mand, Qvinde og Barn skulde blive dræbt. Vi havde ogsaa Skoler for Børnene i de første Begyndelsesgrunde; den samme Trusel udstødtes mod os, hvis vi ikke strax ophørte dermed. Vi maatte malke og passe vore Kreaturer selv og ligeledes sørge for Brænde, da vi ikke havde nogen Mandsperson til at hjælpe os.

„Jeg begav mig den 1ste Febr. til Illinois uden Penge, kjørte selv vor Vogn, sov under aaben Himmel, Pøbel hele Veien. Jeg havde fem smaa Børn, vi leed af Hunger, Kulde og Anstrengelse, og hvorfor? For vor Religion. Hvor? I Frihedens Land! „Fornegt din Tro eller dø!" var Raabet.

„Jeg skal her nævne Navnene paa nogle af Pøbelens Ledere: To Brødre ved Navn Comstock, William Man, Benjamin Ashley, Robert White og en Rogers, som tog en gammel Lee og nedhuggede en hvidhaaret Olding.

„Jeg skal ogsaa anføre, at da vore Forfølgere kom der, hvilket en af dem senere fortalte mig, var det deres Hensigt at dræbe Alt, hvad der tilhørte os, der

havde Liv, og efterat vore Mænd vare faldne, gik Pøbelen rundt og stjød paa Ligene, for at være visse paa, at de vare døde."

„Jeg overlader nu til vort Lands ærede Regjerings Medlemmer at bedømme mit Tab, eller hvormeget vilde de have for at see deres Hustruer og Børn slagtede for deres Øine, ligesom jeg har seet min Mand, min Søn og mange Andre.

„Jeg tabte ved Overfaldet Gods til en Værdi af 50 Dollars, en Tegnebog, hvori 50 Dollars i Banknoter, Tab af Heste og Tid 100 Dollars, et Gevær til 10 Dollars — kort sagt mit Alt. Mit hele Tab beløber sig til Mere, end hele Staten Missouri er værd.

„Skreven med min egen Haand den 18de April 1839 i Quincy, Adams County, Illinois.

Amanda Smith."

(Fortsættes.)

Notits.

Herved bekjendtgjøres, at C. G. Petterssou af Stockholms Conference er udelukt af Jesu Christi Kirke af Sidste-Dages Hellige.

Stemning.

Mel. Kirkeklokke, ei til Hovedstæder.

Naar jeg sidder eensom og alene,
Og i Aandens Lys mit Sind er frit,
Let som Fuglen høit paa Træets Grene
Vugger Sjælen sig i Himlens Fred.

Tanken flyver over Mark og Enge,
Kjære Minder løfte sig og gaae.
Dybt det toner gjennem Hjertets Strenge,
„For det Gode rinder op en Vaar."

Og i Fortids Runer Sjælen staver,
Læser Verdens Pragt og Usselhed;
Høihed, Magt og Folk som Syndens Slaver,
Throner kneise stolt paa Rigers Gruus.

Gamle Israel følger jeg i Aanden,
Seer det løst fra Phar'os Slaveri,
Seer Jehovah lede det ved Haanden
Gjennem Ørknen ind i Canaans Land.

Stille, stille jubler da mit Hjerte,
Echo hører jeg af Herrens Røst.
Veemodsfuld jeg seer Prophetens Smerte,
Folket vender Ryggen til sin Gud.

Fjendesværdet over Israel lyner,
Landet fuldt af Honning drikker Blod;
Lukt er Templet, lukt er Himlens Syner,
Undergangens Bølge ruller frem.

Over Havet i en Snekke glider
Lehi Sønner bort til Adams Land,
Der stod Enochs Stad i gamle Tider,
Zion bygget op i Herlighed.

Noah hamred engang der paa Arken,
Og opløfted høit sin Varselsrøst;
Fik der Ly med Dyrene fra Marken
Imod Herrens strenge Vredesdom.

Jorden skjælver, Urtids Klipper revne,
Herren viser sig for Folkets Blik,
Jesus der med Nephis Børn har Stevne,
Viser Saarene i Haand og Fod.

Saadan slog man ham i Venners Bolig,
Hvor han bragte Liv og Trøst og Haab;
Derfor var Naturen saa urolig,
Da han aanded ud paa Korsets Træ.

Over Jorden Mørkets Taage ruller,
Dumheds Slør indhyller Folkets Sind,
Lyset slukkes ud i Blod og Bulder —
Lamans Børn udrydde Nephis Slægt.

I Ruiner synker Salems Tempel,
Juda spredes over Jordens Kreds,
Paven trykker Antichristens Stempel
Dybt paa Stammer, Tungemaal og Folk.

Nu forstummet er Propheters Tale —
Sextenhundredaarig bælmørk Nat
Ruger over Slægten, som en Dvale;
Jorden drak Apostlers dyre Blod.

Da et Blink igjennem Mørket bryder,
Herren har til Jorden atter talt,
Fred og Frelsens Bud til Israel lyder,
Zions Banner løftes op paany.

Tusindaarets Morgenrødme gløder,
Zions Tinder glimre i dens Lys;
Ephraim kjærligt der Manasse møder,
Frelste Skarer vandre i dens Glands.

Atter høres Guds Propheters Stemme,
Et „saa siger Herren, Israels Gud,"
Templet reiser sig i Pragt derhjemme,
Og Apostler tolke Herrens Bud.

Snart vil Jesus staae paa Zions Høie,
Den Opstandne, som min Sjæl har kjær;
Store Dag, da Alles Knæ sig bøie,
Ret og Sandhed seire paa vor Jord.

Da er Trældoms Lænken knust i Støvet,
Da Gudfader af sin Skabning kjendt,
Da er Dødens Vælde den berøvet,
Da er Livets Baune evig tændt.

Vilhelm Poulsen.

Indhold.

„Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned og faaes paa Contoiret i Lorentzensgade Nr. 14 1ste Sal tilvenstre og paa alle kongelige Postcontoirer.

Udgivet og forlagt af Jesse N. Smith.

Trykt hos F. E. Bording.